

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 31ms

KIRJEET TIMOTEUKSELLE JA TIITUKSELLE, 3

PELASTUKSEN OLENNAISET KYSYMYKSET

Tiituksen kirjeen 3:5 on lempijakeitani (Pawson). En ole kuulut kenenkään saarnaavan siitä: Jae sanoo, että pelastumme vesikasteen ja Hengen kasteen kautta. Se on samanlainen kuin Joh.3:5 (**"Jeesus vastasi: 'Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny VEDESTÄ JA HENGESTÄ, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan'"**). Synnymme uudelleen vedestä ja Hengestä. Kirjassani "Normal Christian Birth" käsittelen tätä asiaa. Paavalille vesikaste ja Hengen kaste olivat OLENNAISIA pelastuksen kannalta.

Tässä on kuitenkin hyvä muistuttaa, että PAAVALI KIITTI SIITÄ, ETTEI OLE KETÄÄN KASTANUT, 1. Kor.1:14. Paavali ei katsonut kastamisen kuuluvan hänen kutsumukseensa, 1. Kor.1:17. Kuinka apostoleista ensimmäinen voi suhtautua näin kevytmielisesti ja leväperäisesti OLENNAISEEN ASIAAN? Paavali oli kiistatta "laiska kastaja". Kastaminen ei ollut "Paavalin heiniä". Näistä Paavalin sanoista on helppo vetää johtopäätös, mikä oli Paavalille OLENNAISTA:

"Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, VAAN EVANKELIUMIA JULISTAMAAN - ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi" (1. Kor.1:17).

"Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; MUTTA JOKA EI USKO, SE TUOMITAAN KADOTUKSEEN" (Mark.16:16).

39. Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

40. Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?"

41. Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."

42. Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".

43. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: **TÄNÄ PÄIVÄNÄ PITÄÄ SINUN OLEMAN MINUN KANSSANI PARATIISISSA.**" (Luuk.23:39-43).

Korinttilaiset olivat joutuneet "kastepyörytykseen". Heille oli epäolennainen tullut olennaiseksi. Paavali halusi palauttaa heidät terveille raiteille. Korinttilaisille oli tullut kastaja (Keefas, Apollos, Paavali) tärkeämmäksi asiaksi kuin kasteen kohde, objekti (KRISTUS). Kastajan persoonallisuuden myötä "kastetapa" nousi tärkeälle sijalle. Paavali halusi riuhaista korinttilaisesti irti koko tästä pyörytyksestä: HÄN EI KASTA KETÄÄN! Näin hän kaatoi väärät tuet ja käänsi korinttilaisten katseet pääasiaan. Tämä merkitsi kylmää vettä niiden niskaan, jotka liputtivat kastetapojen oikeudellisuuden puolesta. Vain yksi asia oli oleellinen ja tärkeä: KENEEN OLETTE KASTETUT? Paavali johdatti heidät harhasta pois - OMALLA ESIMERKILLÄÄN! Samalla hän johdatti heidät pois ihmisperustalta jumalalliselle kallioperustalle. Jumalallinen perusta on kaste- ja lähetyskäsky:

18. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20. ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18-20).

Viesti: yksi ja sama kuka teidät kastaa – ja millä tavalla, kunhan vain kohde on oikea. Ja oikea kohde on KRISTUS! Paavali pesi täten kätensä koko kastejupakasta - ja sanoutui siitä irti. Hän vei kaste keskustelun uudelle tasolle, henkilö- ja tapatasolta objektitasolle: KENEEN olette kastetut? Kaikki muut kysymykset kasteen yhteydessä ovat toisarvoisia, sekundäärisiä kysymyksiä.

"Onko Kristus jaettu? Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? VAI OLETTEKO TE KASTETUT PAAVALIN NIMEEN?" (1. Kor.1:13).

KOSKAAN EMME VOI VANNOA SEN ENEMPÄÄ KASTAJAN KUIN KASTETTAVANKAAN NIMIIN. Molempien kristillisyydestä voimme erehtyä; jos ei toinen lenkki petä, niin toinen pettää – tai sitten molemmat. Mennäänkö jälkiviisaina **paikkauslinjalle** ja uudelle kasteelle? Simon-noidan kohdalla itse apostolit erehtyivät kastettavan sisäisen tilan arvioinnissa. Simon kastettiin "uskovien kasteella":

9. Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri;

10. ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan 'suureksi'".

11. Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt.

12. Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.

13. Ja SIMON ITSEKIN USKOI, ja KASTEEN SAATUANSA hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi. (Apt.8:9-3).

Kaste oli kuitenkin tässä tapauksessa annettu väärälle miehelle. Apostoli tekivät virhearvion. Miten korjata tilanne? Uudella kasteella? Ei suinkaan, vaan parannuksen teolla! **Ensimmäinen kaste jäi voimaan, vaikka kastetun henkilön sydän ei ollut oikea Jumalan edessä.** Jos huomataan, että kaste on suoritettu väärälle henkilölle, Raamatun neuvo tilanteen korjaamiseksi on PARANNUKSEN TEKO! **Syylistymme kasteen halveksimiseen, jos Jeesuksen nimeen kastettua lähdemme kastamaan uudelleen - luottaen parempaan kastajaan tai parempaan kastettavaan!**

18. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa

19. ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen".

20. Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.

21. Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä **SINUN SYDÄMESI EI OLE OIKEA JUMALAN EDESSÄ.**

22. TEE SIIS PARANNUS JA KÄÄNNY TÄSTÄ PAHUUDESTASI ja rukoile Herraa - jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.

23. Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä."

24. Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet". (Apt.8:18-24).

Kasteasia liittyy myös olennaisesti uskovien yhteyteen.

RAAMATTU TODISTAA, että kaste yhdistää:

1. Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii,

2. kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa

3. ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdysiteellä:

4. yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte;

5. yksi Herra, yksi usko, **YKSI KASTE**;

6. yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. (Ef.4:1-6).

KIRKKOHISTORIAA TODISTAA, ettei uskovien kaste tee tätä; hyvin monissa kirkoissa, seurakunnissa ja laškoissa "uskovien kaste" on käytössä!

Muutamit luulevat nostavansa hengellisen elämänsä tasoa uudella kasteella . Hengellistä kurjuuttaan valittavan sydän on otollinen maaperä apostoleille, jotka kasteella lupaavat nostaa vaivaisen syntisen uskonelämän kertaheitolla "aivan uusiin sfääreihin". Nämä "helppoheikit" tahtovat viedä heikkouskoiset horjuvalle ihmisperustalle. Ihminen luonnostaan juutalaisena haluaa tehdä jotakin pelastuksensa eteen – **tämä on kuuliaisuudesti!** Hän unohtaa, ettei meidän kuuliaisuutemme käy pelastuksen perustaksi; ainut vankka perustus on Jeesuksen kuuliaisuus! *"Teoista autuaiksi aikovat kiiruhtavat kärsivän Kristuksen ohi. Jumalan koko antiin on pieni hurskas kortta kantamassa. Ei siitä ole siltapuuksi kahden maailman välille, katoavan ja katoamattoman"* (Niilo Tuomenoksa). Tämä on ovela Perkeleen petos. Käytäntö osoittaa, ettei tämä onnistu. Se on "kepulikonsti". Apostolin opetuksen mukaan ainut tie korkeampaan hengelliseen elämään on PARANNUKSEN TEKO! Iisalmen rovasti (Juhani Ahon isä) H.G. TH. BROFELDT sanoi: "**Elekee työ hyvät iisalamelaeset luulko kepuljkonstilla taevaasee piäsevännö."**

Väinö Hotti

PYHITYKSEN NEGATIIVINEN JA POSITIIVINEN PUOLI

Paavali sanoo, että Hän on pelastanut meidät uudestisyntymisen kylvyn kautta. Ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka hän on meille runsaasti vuodattanut.

- negatiivinen = olla erotettu pahasta

- positiivinen = olla erotettu hyvää varten

Pyhitys ei tarkoita vain eroa pahasta, se on myös erottautumista Jumalan käyttöön. Pyhitetty astia tempelissä oli puhdas, mutta myös sellainen, jota Jumala voi käyttää. Pyhitys ei ole passiivista,

vaan aktiivista; että on riittävän puhdas Jumalan käyttöä varten. Se vie aikaa. Sitten tulee kirkastus. Kestävyys on kirjeissä vahvasti esillä.

USKON HAAKSIRIKKO

Uskova voi joutua uskossaan haaksirikkoon. Se merkitsee matkan keskeytymistä ja päämäärä jää saavuttamatta. Tähän liittyy omantunnonelämän hoitaminen.

”Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun, SÄILYTTÄEN USKON JA HYVÄN OMANTUNNON, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet” (1. Tim.1:18-19).

Paavali puhuu surullisena niistä, joiden usko on kärsinyt haaksirikon. Hän puhuu niistä, jotka ovat kieltäneet uskonsa ja palanneet maailmaan. Se on vakavaa, sillä prosessi ei ole automaattinen. Se jatkuu niin kauan kuin me uskomme. Alusta ei automaattisesti seuraa, että prosessi viedään loppuun.

Paavali: ”Jos kuolemme Hänen kanssaan, tulemme myös elämään Hänen kanssaan...Jos kestämmme, tulemme myös hallitsemaan Hänen kanssaan...Jos kiellämme Hänet, tulee Hänkin kieltämään meidät.” Paavali siteeraa Jeesusta: ”Jos kiellätte minut ihmisten edessä, kiellän minä teidät Isäni edessä.” Vahtikaa elämäänne ja opetustanne tarkkaavaisesti.

TIMOTEUS JA TIITUS

TIITUS ei ollut juutalainen; häntä ei oltu ympärileikattu. Pakanallinen tausta.

TIMOTEUKSEN äiti ja isoäiti olivat juutalaisia ja opettivat hänelle pyhät kirjoitukset. He olivat uskollisia juutalaisten Jumalalle. Timoteuksella oli siis juutalaistausta. Timoteusta ei ollut ympärileikattu, koska hänen isänsä ei ollut juutalainen. Myöhemmin Paavali ympärileikautti hänet – ei Timoteuksen itsensä vuoksi. Näin hänen oli helpompi mennä synagogaan. Hän halusi Paavalin kanssa saarnata synagogassa.

Timoteus oli syntynyt Lystrassa. Se oli Paavalin ensimmäisiä paikkoja Galatiassa. Lystran seurakunta otti yhteyttä Paavaliin tämän lähdettyä ja tarjosi lupaavaa nuorukaista evankeliumin palvelukseen. He ehdottivat, että Timoteus tulisi Paavalin oppiin. Siitä lähtien he matkustivat yhdessä ja heidän suhteensa oli kestävä.

ISÄ – POIKA – SUHDE

Profetia erotti Timoteuksen tehtävään. Jo ennen tätä hänet lähetettiin Paavalin valtuuttamana Tessalonikaan, Korintiin ja Filipiin. Hän auttoi Paavalia 6. kirjeen kirjoittamisessa: tessalonikalaisille, korinttilaisille, filippiiläisille ja Filemonille. Kun Timoteuksen vatsa reistaili, Paavali suositteli viiniä – ulkoisesti.

Timoteus tarvitsi paljon tukea. Paavali sanoi hänelle: ”Sinun pitää olla sotilas – atleetti, kurinalainen.” Lopun lähetessä Paavali tiesi, että Timoteus tuntisi menetyksen vahvemmin kuin muut. Timoteus oli Paavalille kuin oman pojan korvike. Heillä oli isä – poika – suhde. Siksi Paavali pyysi Timoteusta selvittämään tilannetta Efesosssa mahdollisimman pian ja palaamaan pian

takaisin, että hän saisi olla tämän kanssa viimeiset viikkonsa. Emme tiedä, ehtikö Timoteus Paavalin luokse ennen kuin tämä teloitettiin. Kirjeessä näkyy Paavalin kaipuu: ”Sinun pitää selvittää Efeson asia; mutta ole kiltti ja tule takaisin ennen talvea, jos vain voit.”

KIRJE TIITUKSELLE

Kirje ei sisällä tällaisia henkilökohtaisia elementtejä. **Tiitus oli erinomainen työntekijä. Paavali luotti häneen täydellisesti.** Hän oli luja ei-juutalainen. Häntä ei mainita Apostolien teoissa. Tiitukselle ei kirjoitettu kehotuksia. Paavali ei kannustanut häntä ja rohkaissut olemaan peloton. Sellaista ei Tiitukselle tarvinnut kirjoittaa. Riitti kun kertoi mitä tehdä ja sanoa.

Nämä kaksi kirjettä kertovat aika paljon Paavalista. Rivien välistä oppii myös Tiituksesta ja Timoteuksesta ja Paavalin suhteesta heihin.

Väinö Hotti / David Pawson